

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Marcely Uhříčkové a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobce: **J. H.**

bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**

sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 11. 10. 2023, č. j. 146299/2022/KUSK,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Kutná Hora (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 11. 10. 2022, č. j. MKH/146892/2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidičů motorových vozidel a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů ke dni 13. 7. 2021. Záznam dvanácti bodů v bodovém hodnocení žalobce jako řidiče byl proveden na základě dvou oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a jednoho rozhodnutí vydaného v příkazním řízení za přestupky projednané ve společném řízení.

2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 10. 2023, č. j. 146299/2022/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce se žalobou podanou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení napadeného i prvostupňového rozhodnutí. Ve dvou uplatněných žalobních bodech namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a v rozporu s aktuální judikaturou, zejména s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 5. 2022, č. j. 30 A 78/2021-70.
4. V prvním žalobním bodě žalobce připomíná, že v odvolání ve vztahu k příkazovému bloku č. B1645841 namítal, že jej nepodepsal, a navrhoval dokazování písmoznaleckým posudkem a výsledkem policisty. Dále v odvolání namítal, že sice šlo o „*blok na pokutu na místě nezaplacenou*“, avšak ve správním spise byla založena kopie účtenky z platebního terminálu datovaná dnem vystavení příkazového bloku, což by nasvědčovalo tomu, že šlo o pokutu na místě zaplacenou; podpis pracovníka, který přijal platbu, se nadto lišil od podpisu úřední osoby, která vystavila příkazový blok. V reakci na tuto odvolací námitku žalovaný uvedl, že pro něj je podstatné pouze to, že příkazový blok byl podepsán, přičemž jeho podepsání žalobcem mělo vyplývat z toho, že žalobce byl na místě ztotožněn. Žalobce však má za to, že ze samotného ztotožnění nelze automaticky dovodit závěr, že to byl právě žalobce, kdo podepsal příkazový blok. Argumentaci žalovaného, podle níž „*příkazový blok byl původně vystaven na pokutu na místě nezaplacenou, přestože následně došlo k jejímu uhrazení*“, pak má žalobce za nesrozumitelnou, neboť není jasné, kdy „*následně*“ a kým mělo dojít k uhrazení pokuty. Z příkazového bloku plyne, že řidič s přestupkem na místě nesouhlasil a pokutu odmítl uhradit, jinak by policista nevypsal příkazový blok na pokutu nezaplacenou na místě. To, že pokuta byla v budoucnu uhrazena, nic nemění na skutečnosti, že na místě zjevně zaplacená nebyla.
5. Ve druhém žalobním bodě žalobce připomíná, že v odvolání namítal, že na příkazu správního orgánu I. stupně č. j. MKH/147678/2020, který mu byl doručen dne 21. 1. 2021, nebyla správně vyznačena právní moc, neboť žalobce proti příkazu podal dne 29. 1. 2021 odpor. Příkaz tedy nenabyl právní moci a nešlo o podklad způsobilý k provedení záznamu bodů. Na to žalovaný reagoval argumentací, podle níž žalobce své tvrzení o podaném odporu nepodložil, na příkazu byla vyznačena doložka právní moci a žalovaný „*dokladuje, že odpor proti příkazu (...) včas a řádně podán nebyl*“. Žalobce napadenému rozhodnutí vytýká nepřezkoumatelnost, neboť žalovaný neuvedl, jak a čím toto „*dokladuje*“. Závěr žalovaného je dle žalobce navíc v rozporu s body 35 a 37 rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 A 78/2021-70.
6. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Poukazuje na to, že zatímco ve věci řešené Krajským soudem v Hradci Králové účastník uvedl konkrétní důvody, pro které se domníval, že podpis na příkazovém bloku nebyl jeho, žalobce v této věci kromě obecného zpochybnění pravosti podpisu na příkazovém bloku neuvedl žádná konkrétní tvrzení, která by tuto úvahu podpořila a věrohodně vysvětlovala, jak došlo k vydání příkazového bloku, který obsahoval celou řadu jeho osobních údajů a rovněž čísla občanského a řidičského průkazu. Žalovaný se proto domnívá, že ve správním řízení nepochybil, pokud s ohledem na nedostatečná skutková tvrzení neprovedl navrhované důkazy. Je přesvědčen o tom, že své úvahy dostatečně vysvětlil v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Poukazuje také na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2023, č. j. 5 As 365/2021-28, a dovozuje,

že nebyl povinen zabývat se otázkou pravosti žalobcova podpisu, jestliže o této skutečnosti nevznikly rozumné pochybnosti. Správní spis obsahoval podklady, na jejichž základě bylo možné žalobcovy námitky jednoznačně vyvrátit.

7. S odvolací námitkou týkající se absence právní moci příkazu č. j. MKH/147678/2020 a podaného odporu se žalovaný vypořádal již v napadeném rozhodnutí. Zatímco v případech, na něž odkazoval rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 A 78/2021-70, účastník doložil svá tvrzení o podaném odporu, žalobce tak neučinil a pouze obecně tvrdil, že podal odpor. Žalobcovo obecné tvrzení nebylo způsobilé založit rozumné pochybnosti o nevěrohodnosti doložky právní moci vyznačené na příkazu. Na podporu své argumentace žalovaný cituje z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 9 As 96/2008-44, a z usnesení téhož soudu ze dne 26. 3. 2020, č. j. 6 As 174/2019-25.

Obsah správního spisu

8. Správní orgán I. stupně žalobci připsal ze dne 16. 7. 2021 oznámil, že ke dni 13. 7. 2021 dosáhl dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidiče, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu.
9. Z výpisu z bodového hodnocení řidiče ze dne 16. 7. 2021 vyplývá, že žalobci byly zapsány 2 body za přestupek spáchaný dne 23. 11. 2020, 7 bodů za přestupek spáchaný dne 30. 1. 2021 a 3 body za přestupek spáchaný dne 13. 7. 2021.
10. Dne 19. 7. 2021 žalobce podal podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu námitky „proti všem jednotlivým záznamům bodů v registru řidičů“. Námitky odůvodnil tím, že nespáchal žádný z přestupků evidovaných pod příslušnými body, na místě nebyl a vozidlo neřídil, příkazový blok nepodepsal a s uloženou pokutou nesouhlasil. Žalobce současně požádal o předložení jednotlivých příkazových bloků jako podkladů pro záznam bodů v registru řidičů a požádal o provedení opravy záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů a písemném vyrozumění o provedené opravě.
11. Součástí správního spisu jsou oznámení Policie ČR o uložení pokuty příkazem na místě ze dnů 24. 11. 2020 a 14. 7. 2021, z nichž vyplývá, že žalobci byly uloženy blokové pokuty za přestupky spáchané ve dnech 23. 11. 2020 a 13. 7. 2021. V prvním případě žalobce za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení a ve druhém případě nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.
12. Z příkazu vydaného správním orgánem I. stupně dne 12. 1. 2021 pod č. j. MKH/147678/2020 pak vyplývá, že žalobce byl ve společném řízení shledán vinným tím, že dne 25. 9. 2020 jako řidič nepřizpůsobil rychlost jízdní soupravy momentálnímu povrchu vozovky a způsobil dopravní nehodu, přičemž na místě nezastavil, událost neohlásil a nedovoleně opustil místo nehody. Dle vyznačené doložky právní moci nabyl tento příkaz právní moci dne 30. 1. 2021.
13. Správní orgán I. stupně dále vyžádal kopie bloků na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 13. 7. 2021, č. R2646687, a ze dne 23. 11. 2020, č. B1645841.
14. Vyrozuměním ze dne 24. 3. 2022 správní orgán I. stupně v reakci na žádost ze dne 19. 7. 2021 informoval žalobce o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí o námitkách proti záznamům bodů v bodovém hodnocení řidičů a informoval jej o tom, které skutečnosti byly podkladem pro záznam jednotlivých bodů. Správní orgán I. stupně konstatoval, že podklady jsou způsobilé k provedení záznamů a že žalobce dosáhl celkového počtu dvanácti bodů ke dni 13. 7. 2021. Zároveň správní orgán I. stupně poučil žalobce o jeho právech.

15. Dle protokolu ze dne 4. 4. 2022 se žalobce seznámil s podklady pro rozhodnutí a požádal o desetidenní lhůtu k vyjádření. V této lhůtě (ani později) však správnímu orgánu I. stupně žádné vyjádření nezaslal.
16. Dne 11. 10. 2022 správní orgán I. stupně vydal prvostupňové rozhodnutí, jímž zamítl žalobcovy námitky proti všem třem záznamům bodů. V odůvodnění konstatoval, že podklady (dva příkazové bloky a jedno rozhodnutí – příkaz) byly způsobilé k provedení záznamů bodů, neboť obsahovaly všechny podstatné náležitosti a vyplývá z nich, že se žalobce dopustil přestupků jako řidič motorového vozidla. K námitkám správní orgán I. stupně uvedl, že nebyly nijak konkretizovány a že po opětovném přezkoumání neshledal žádné vady, ke kterým by musel přihlížet z úřední povinnosti.
17. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí včas odvolání. Ve vztahu k příkazovému bloku č. B1645841 mj. namítal, že jej nepodepsal a že se na něm nachází napodobenina jeho podpisu vyhotovená žalobci neznámou osobou. Pokuta mu tedy nemohla být uložena, neboť s tím nesouhlasil (souhlas se prokazuje podpisem). Navrhl, aby bylo provedeno dokazování znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví a aby byl vyslechnut policista, který příkazový blok vystavil. Dále poukázal na to, že šlo o blok na pokutu na místě nezaplacenou, ale na listu s jeho kopií se nachází též kopie účtenky z platebního terminálu ze stejného dne, což by nasvědčovalo tomu, že se jednalo o pokutu na místě zaplacenou. Podpis pracovníka, který přijal platbu, se však lišil od podpisu úřední osoby, která vystavila příkazní blok. Ve vztahu k příkazu č. j. MKH/147678/2020 žalobce uvedl, že je na něm nesprávně vyznačena právní moc, neboť proti němu v zákonné lhůtě dne 29. 1. 2021 podal odpor. Protože příkaz nenabyl právní moci, nešlo o podklad způsobilý k záznamu bodů.
18. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění mj. konstatoval, že žalobce své tvrzení o tom, že proti příkazu podal odpor, ničím relevantně nepodložil. Součástí správního spisu přitom je příkaz s doručenkou, z níž plyne, že příkaz byl žalobci doručen dne 21. 1. 2021. Podle doložky právní moci příkaz nabyl právní moci dne 30. 1. 2021, přičemž tato doložka pro správní orgán I. stupně i pro žalovaného dokladuje, že odpor proti příkazu včas a řádně nebyl podán. Ke shora rekapitulované námitce vůči příkazovému bloku č. B1645841 pak žalovaný uvedl, že ten obsahuje podpis žalobce stvrzující, že souhlasil se všemi údaji uvedenými v příkazovém bloku. Žalovaný neshledal, že by bylo důvodné přistoupit k navrhovanému dokazování. Pro správní řízení je podstatné, že příkazový blok byl na místě před policistou podepsán, a vzhledem k tomu, že žalobce byl dle příkazového bloku na místě řádně ztotožněn občanským i řidičským průkazem, neměl žalovaný pochybnosti o tom, že byl podepsán žalobcem. Způsobilost příkazového bloku jako podkladu pro záznam bodů nemohla zvrátit ani namítaná skutečnost, že původně šlo o blok na pokutu na místě nezaplacenou, k jejímuž uhrazení došlo přes platební terminál policie. Podpisy policisty vystavujícího příkazový blok a potvrzujícího platbu přitom nebyly diametrálně odlišné, jak žalobce namítal.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

19. Soud ověřil, že žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná, po vyčerpání řádných opravných prostředků a že splňuje formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
20. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí

přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž byl vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námitky, neshledal.

21. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť se účastníci k výzvě soudu nevyjádřili. Soud měl tedy za to, že jejich souhlas s takovým procesním postupem byl dán.

Posouzení věci soudem

22. Úvodem soud připomíná, že podpis na příkazovém (dříve pokutovém) bloku má zásadní význam, neboť jím obviněný stvrzuje souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v příkazním řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, č. 2264/2011 Sb. NSS). Podpis je současně podmínkou pro nabytí právní moci příkazového bloku i toho, aby jako rozhodnutí vydané ve specifickém zkráceném řízení podléhalo omezenému přezkumu, aniž by mohla být věc projednána ve správním řízení či aniž by mohl být uplatněn řádný opravný prostředek (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2011, č. j. 9 As 2/2011-93).
23. Otázkou zpochybňování pravosti podpisů se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 7. 5. 2019, č. j. 4 Afs 62/2019-40, v němž uvedl: „Podle judikatury Nejvyššího správního soudu lze úspěšně zpochybnit pravost podpisu a domoci se jeho posouzení znalcem, když účastník řízení předloží relevantní tvrzení, která jsou způsobilá pravost podpisu zpochybnit tím, že nabízejí věrohodné vysvětlení, proč se nejedná o pravý podpis (viz rozsudky NSS ze dne 29. 11. 2007, č. j. 1 Afs 7/2007-359, a ze dne 20. 6. 2012, č. j. 5 As 38/2011-177).“ Že se tato judikatorní východiska uplatní i v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu, plyne např. z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2021, č. j. 1 As 502/2020-20, nebo ze dne 18. 12. 2023, č. j. 5 As 365/2021-28.
24. V naposledy zmiňovaném rozsudku (na nějž odkazoval i žalovaný ve svém vyjádření) Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „pouhé tvrzení stěžovatele, že podpis na pokutových (příkazových) blocích není jeho pravým podpisem, samo o sobě nezakládá správním orgánům povinnost provádět dokazování ohledně pravosti těchto podpisů. Tato povinnost by správním orgánům vznikla až v případě, že by stěžovatel předestřel konkrétní věrohodná tvrzení, z nichž by vyplývalo, že se o jeho podpis nejedná (například se v době vydání sporných bloků nacházel v zahraničí, popřípadě mu byl odcizen doklad, na jehož základě byl následně ztotožněn jako přestupce), a případně označil důkazy k prokázání těchto tvrzení“ (bod [26] rozsudku č. j. 5 As 365/2021-28). Opačný přístup by přitom dle Nejvyššího správního soudu vedl „k absurdním důsledkům, neboť by umožňoval účastníkovi řízení o námitkách popřít relevanci každého pokutového (příkazového) bloku pouhým tvrzením, že podpis na daném bloku není jeho, čímž by bez dalšího vznikala povinnost správního orgánu provádět k této otázce dokazování. Tím by byla zcela popřena podstata záznamu bodů do registru řidičů jako v zásadě jednoduchého evidenčního úkonu správního orgánu“ (bod [27] téhož rozsudku).
25. Při aplikaci shora uvedených závěrů, s nimiž zdejší soud plně souhlasí, na právě posuzovanou věc je nutno uzavřít, že správní orgány nepochybily, pokud se pravostí podpisu žalobce na příkazovém bloku č. B1645841 zvláště nezabývaly. V námitkách totiž žalobce jen obecně zmínil, že příkazový blok nepodepsal (přitom ani nespecifikoval, který příkazový blok měl na mysli), a v odvolání pouze konstatoval, že příkazový blok č. B1645841 nepodepsal a že na něm byla napodobenina jeho podpisu. Žádná konkretizovaná a podložená tvrzení, jež by byla s to zpochybnit pravost podpisu na příkazovém bloku, však žalobce ve správním řízení nepředestřel (a nečiní tak ani v řízení před soudem). Za daných okolností proto soud

nepovažuje postup žalovaného, který nepřistoupil k žalobcem navrhovanému dokazování, za nesprávný. Postup žalovaného je nadto v souladu se shora citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu, jejíž závěry zdejší soud upřednostňuje před závěry žalobcem citovaného rozsudku (instančně nižšího) Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 A 78/2021-70, který se podle všeho spokojil s prostým tvrzením účastníka o zfalšování jeho podpisu policistou bez toho, aby takové tvrzení bylo jakkoli konkretizováno či podloženo (srov. zejména odst. 30 rozsudku č. j. 30 A 78/2021-70). Nepřezkoumatelná či věcně nesprávná pak není úvaha žalovaného o tom, že o pravosti podpisu nebylo namíste pochybovat i proto, že žalobce byl policistou ztotožněn. V situaci, kdy žalobce neuvedl žádnou alternativní věrohodnou skutkovou verzi, totiž bylo možné vycházet z toho, že byli právě žalobce ztotožněn na místě spáchání přestupku, pak to byl on, kdo podepsal předmětný příkazový blok. K tomu ještě soud dodává, že ani obsah sporného příkazového bloku nevykazuje žádné nestandardnosti a že podpis žalobce na bloku nevykazuje zásadní odchylky od žalobcova podpisu na jiných dokumentech, takže nic (kromě naprosto nepodloženého tvrzení žalobce) nenasvědčuje tomu, že by přestupek byl projednán s osobou odlišnou od žalobce.

26. Ani argumentaci žalovaného, podle níž *„příkazový blok byl původně vystaven na pokutu na místě nezaplacenou, přestože následně došlo k jejímu uhrazení“*, soud na rozdíl od žalobce nepokládá za nepřezkoumatelnou (nesrozumitelnou). Přestože žalovaný použil trpný rod, lze na základě odůvodnění napadeného rozhodnutí nepochybně dovodit, že pokuta byla dle žalovaného uhrazena žalobcem. O tom ostatně svědčí i obsah správního spisu, z něhož je zjištělné, že nejprve byl žalobci vystaven blok na pokutu na místě nezaplacenou, kterou žalobce (označený ve stvrzence jako obviněný) posléze uhradil prostřednictvím platebního terminálu. Se žalobcem přitom nelze souhlasit ani v tom, že z příkazového bloku *„jasně plyne, že řidič na místě s přestupkem nesouhlasil a pokutu uhradit odmítl, jinak by policista nevypsal příkazový blok na pokutu na místě nezaplacenou“*. Naopak je z příkazového bloku č. B1645841 patrné, že řidič – žalobce souhlasil s tím, že spáchal přestupek, který proto byl projednán ve zkráceném příkazním řízení. Pokud by žalobce spáchání přestupku zpochybňoval, pak by jistě trval na spolehlivém zjištění přestupku správním orgánem za využití vyššího procesního standardu a detailního popisu přestupkového jednání a využil by svého práva na zahájení řízení o přestupku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003-46, č. 505/2005 Sb. NSS).
27. Žalobní bod týkající se zpochybnění právní moci příkazu č. j. MKH/147678/2020 z důvodu podaného odporu soud rovněž neshledal důvodným. V tomto kontextu soud nejprve konstatuje, že správní orgán v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů zkoumá mj. to, zda existuje způsobitý podklad pro takový záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu státní správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu). Existenci doložky právní moci na rozhodnutí, jež bylo podkladem pro záznam bodů, přitom nelze považovat za absolutně nezpochybnitelnou náležitost rozhodnutí. Jestliže tedy účastník v řízení o námitkách zpochybní správnost vyznačené doložky právní moci, nemůže správní orgán zpravidla argumentovat bez dalšího tím, že podkladové rozhodnutí je opatřeno doložkou právní moci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2019, č. j. 1 As 61/2019-24). Jak ovšem plyne z naposledy citovaného rozsudku i z jemu předcházejícího rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 1. 2019, č. j. 22 A 92/2016-49, i v tomto případě (podobně jako v případě namítané nepravosti podpisu na podkladovém rozhodnutí) musí mít tvrzení účastníka zpochybňujícího správnost vyznačené doložky právní moci určitou kvalitu, a tedy být

věrohodné a alespoň částečně podložené. To plyne i z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 8. 1. 2018, č. j. 59 A 77/2017-21, v němž soud přistoupil ke zrušení odvolacího správního rozhodnutí z důvodu nedostatečného vypořádání námítky zpochybňující správnost doložky právní moci vyznačené na podkladovém rozhodnutí v situaci, kdy účastník námitkového řízení přiložil ke svému odvolání kopii podaného odporu.

28. V právě posuzované věci se žalobce o tom, že by proti příkazu č. j. MKH/147678/2020 podal odpor, vůbec nezmínil v řízení před správním orgánem I. stupně, ačkoli vznesení takové námítky bylo namístě nejpozději po nahlédnutí do správního spisu (realizovaném dne 4. 4. 2022). Až v odvolání žalobce poprvé namítl, že proti příkazu podal včas odpor, avšak toto své obecné tvrzení nijak nedoložil a blíže nerozvedl. Za této situace soud sdílí názor žalovaného, že správnost doložky právní moci vyznačené na příkazu č. j. MKH/147678/2020 nebyla ze strany žalobce relevantně zpochybněna a o její správnosti navíc svědčila i doručka, podle níž byl příkaz doručen do vlastních rukou žalobce dne 21. 1. 2021. Žalobcovo obecné tvrzení tak nebylo s to zpochybnit údaj uvedený na doložce právní moci, jejíž správnost se presumuje (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 2. 4. 1998, sp. zn. III. ÚS 456/97, nebo ze dne 4. 8. 2011, sp. zn. I. ÚS 799/11). Žalobce ostatně ani v řízení před soudem nedoložil, že by proti příkazu skutečně podal odpor, a nijak nerozvedl, jaký byl další osud údajně podaného odporu (zda po jeho podání bylo vydáno nové rozhodnutí, nebo zda a s jakým výsledkem se žalobce domáhal přijetí opatření proti nečinnosti v případě, že po podání odporu nebylo pokračováno v řízení, apod.).
29. Soud tak s ohledem na výše uvedené neshledává pochybení žalovaného v tom, že v reakci na značně obecné tvrzení žalobce vyšel ze správnosti doložky právní moci a že nevedl další šetření a dokazování k tomu, zda byl odpor proti příkazu č. j. MKH/147678/2020 skutečně podán. Jakkoli může být pravdou, že postup žalovaného neodpovídal bodům 35 a 37 rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 A 78/2021-70, soud v této skutečnosti nespátřuje důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Z rozsudku č. j. 30 A 78/2021-70 totiž plyne, že krajský soud v dané věci závázal odvolací správní orgán tím, aby se blíže zabýval obecným nepodloženým tvrzením o podaném odporu, přičemž tento postup krajského soudu neodpovídal výše citované judikatuře ani názoru zdejšího soudu, podle něhož musí mít tvrzení zpochybňující správnost doložky právní moci obsahovou kvalitu a nesmí se jednat o tvrzení obecné, nevěrohodné a nepodložené.
30. Námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, která má dle žalobce spočívat v tom, že žalovaný neuvedl, jak a čím „dokladuje“, že odpor proti příkazu nebyl včas a řádně podán, soud taktéž neshledal důvodnou. Žalobce si pravděpodobně tuto pasáž (obsaženou na straně 6 napadeného rozhodnutí) chybně přečetl. Není v ní totiž uvedeno, že žalovaný cosi dokladuje, nýbrž že vyznačená doložka právní moci dokladuje, že odpor proti příkazu nebyl včas a řádně podán. Z napadeného rozhodnutí je tedy jasně zjiitelné, že dle názoru žalovaného údaj zaznamenaný na doložce vyvrací obecné nepodložené tvrzení žalobce o podaném odporu.

Závěr a náklady řízení

31. Jelikož žalobní body nebyly důvodné, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému soud

náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť ji nepožadoval a v řízení mu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. dubna 2024

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu